

VOORWOORD

Op vrijdag 1 maart nam Gerda van Oosten-Weel, coördinator, afscheid van ons hospice. Ruim 10 jaar, waarvan negenenhalf jaar samen met haar collega Anita Gaal, was ze verantwoordelijk voor de dagelijkse gang van zaken in De Schelp. Na meer dan veertig jaar actieve arbeid, waarvan het grootste deel in de zorg, besloot Gerda dat het tijd werd om van haar pensioen te gaan genieten. Dat er voor haar inzet en persoonlijke betrokkenheid van binnen en buiten het hospice veel waardering is, bleek wel uit het aantal belangstellenden tijdens de afscheidsreceptie en de aanwezigheid van bijna alle vrijwilligers op de afsluitende avond. Twee vrijwilligers van het Thuis van Leeghwater vervulden die dag de dienst van 17.00-21.00 uur, waarvoor we ze heel hartelijk danken.

Ruim 10 jaar geleden maakte Gerda van Oosten-Weel de stap van zorgverlening naar coördinatie. Ze werd verantwoordelijk voor de gehele gang van zaken in De Schelp: de intake, het rooster met de inzet van de vrijwilligers, de begeleiding van de vrijwilligers, het onderhouden van de contacten met de verpleegkundigen, huisartsen, ziekenhuizen, verpleeghuizen en hospices in de regio's om ons heen, het nemen van beslissingen bij onverwachte vragen, het overleggen met het bestuur en nog veel meer. Eerst luisteren dan doen was het uitgangspunt voor Gerda. En ze handelde hiernaar. Zo is ze tot grote steun geweest voor de gastbewoners en hun familieleden en voor iedereen in het hospice om haar heen.

Gerda werd overladen met cadeaus, warme woorden, verhalen en anekdotes. Voor haar afscheidsbijeenkomst had ze buurtcentrum De Pelikaan in Krommenie uitgekozen, omdat het hospice er voor de cursussen en andere bijeenkomsten altijd zeer welkom is en de ontvangst er altijd tiptop is. Dat bleek ook nu weer.

Zelf had Gerda nog een bijzonder cadeau voor de vrijwilligers, het bestuur en alle anderen met wie zij de afgelopen 10 jaar heeft samengewerkt: het boekje "Oerkracht", verhalen over het begin en het einde van het leven, geschreven door Gerda en kraamverzorgster Yvonne Maas. Tijdens de afscheidsavond, aansluitend aan de receptie, ontvingen alle aanwezigen het boekje voorzien van een persoonlijke tekst van Gerda.

We danken Gerda voor wat ze betekend heeft voor het hospice en wensen haar heel veel moois in de nieuwe levensfase.

We verwelkomen Helma Geisink. Zij is de nieuwe coördinator, collega van Anita Gaal. We wensen Helma veel succes.

Corrie Noom, voorzitter

EVEN VOORSTELLEN

Mijn naam is Helma Geisink en ik ben medio februari gestart als coördinator in De Schelp. Tijd om mijzelf even voor te stellen.

In 1991 ben ik mijn loopbaan begonnen als leerling verpleegkundige in het "Zaans Medisch Centrum", dat toen nog ziekenhuis "de Heel" heette. Ik heb daar ervaring opgedaan op verschillende afdelingen en ontdekt dat ik affiniteit heb met langdurig en chronisch zieken en terminale patiënten. Na mijn opleiding en een klein intermezzo als uitzendkracht in de wijk ben ik als verpleegkundige gaan werken op de afdeling interne geneeskunde, oncologie en longziekten. Hier heb ik de vervolgopleiding gedaan tot oncologie verpleegkundige en ben later op dezelfde afdeling gaan werken als teamcoördinator.

In de afgelopen 22 jaar heb ik veel ervaring opgedaan in verschillende functies. Wat mij hierin het meeste aantrok was het contact met patiënten, familie, collega's, artsen en andere disciplines. Ik heb bijzondere mensen mogen ontmoeten en van al die contacten heb ik veel geleerd. Na 22 jaar en vele ontwikkelingen in het ziekenhuis te hebben meegemaakt, was het voor mij tijd om

afscheid te nemen van deze setting. Met pijn in het hart, dat wel. Zonder te weten wat de volgende stap zou worden, besloot ik te stoppen en zo ruimte te creëren voor een nieuwe uitdaging. En zo kwam Hospice De Schelp op mijn pad. In eerste instantie oriënteerde ik mij op een rol als zorgvrijwilliger. "Wat een bijzondere plek is dit" dacht ik toen meteen. Ik werd erop geattendeerd dat i.v.m. pensionering er een vacature zou komen voor de functie van coördinator. Bij het lezen van de advertentie was ik meteen enthousiast.

Bij mijn start in De Schelp heb ik mij bijzonder welkom gevoeld. Bloemen, warme woorden van welkom hebben het een fijn begin gemaakt. Ik heb veel zin in deze nieuwe start op een bijzondere werkplek waar huiselijkheid, gastvrijheid en kwaliteit van zorg hoog in het vaandel staan. Er valt voor mij weer een

hoop te leren en ik kijk uit naar het aangaan van nieuwe contacten en samenwerking.

AFSCHEID NEMEN BESTAAT NIET

Hospice de Schelp zal na 1 maart 2019 gewoon doorgaan maar niet meer hetzelfde zijn...

Gerda van Oosten, vaste medewerker van het eerste uur, heeft gekozen voor het prepensioen. Dat heeft zij gedaan zoals zij haar leven grotendeels richting heeft gegeven, vanuit haar gevoel.

"Nadat mijn man Rob pensioneerde, werd de verleiding groter om meer tijd samen door te brengen," zegt scheidend coördinator Gerda. "Als ik iets geleerd heb in het Hospice, dan is het wel dat je het leven moet vieren zolang en zo intens als maar kan."

Gerda kwam oorspronkelijk uit de verpleging toen zij tien jaar geleden solliciteerde op de vacature als coördinator van een op te richten hospice in de Zaanstreek. Waar de affiniteit met deze levensfase vandaan kwam, heeft Gerda zich nooit afgevraagd.

"Als achttienjarige had ik al geen moeite met mensen in de stervensfase, in tegenstelling tot veel van mijn leeftijdgenoten." Nu kwam Gerda aan de organisatorische kant terecht.

"Dat was wel even wennen. Zoals ik bij veel van onze vrijwilligers ook zie, heb ik ook ervaren dat je soms je handen op je rug moet houden. Met een zorgachtergrond ben je zo snel geneigd even snel te schakelen en zorgtaken aan te pakken. Dat is alleen niet de bedoeling. In het hospice zijn de verpleegkundigen daarvoor aangetrokken en verrichten de vrijwilligers de, overigens net zo broodnodige, helpende hand en het luisterend oor. De coördinatoren blijven voor de gastbewoners en hun familie wat meer op de achtergrond. Na de intake en de ontvangst dragen wij hen over maar blijven uiteraard volgen hoe het gaat."

De coördinator heeft een belangrijke taak in de selectie en begeleiding van de vrijwilligers vindt Gerda. "Wij hebben onze verantwoordelijkheid naar de mensen die hier met grote regelmaat hun ziel en zaligheid geven voor de gastbewoners en hun naasten. Sommigen met voortdurend optimisme en vrolijkheid, anderen kunnen gebukt gaan onder de heftige emoties die dit proces nu eenmaal oproept. Geen mens is hetzelfde, al is empathisch vermogen voor dit werk onmisbaar, dat hebben onze mensen met elkaar gemeen."

Als Gerda spreekt over 'onze' mensen, refereert zij aan iederéén die het hospice in stand helpt te houden. "Vooral in het begin gingen we regelmatig 'de boer op' om sponsors en donateurs te vinden. Daarnaast moesten we Hospice de Schelp onder de aandacht van de doelgroep brengen. Want, hoe lastig dit ook klinkt, je hebt wel mensen nodig die hun finale levensfase bij jou willen doorbrengen. Die je genoeg vertrouwen om hun eigen omgeving en 'oude' leven in principe voor altijd los te laten." Door presentaties te geven aan artspraktijken, ziekenhuizen, instellingen en transferbureaus kwam er steeds meer bekendheid en bleek pas echt hoe groot de behoefte was aan een 'bijna-thuis-huis', zoals het hospice liefdevol wordt genoemd. "Eigenlijk was het van het begin af aan al een geoliede machine. Anja de Vries en Judith Schouten hadden het heel goed doordacht en uitgevoerd, samen met de rest van het bestuur en partners uit de zorg en met behulp van het bedrijfsleven." Gerda kreeg de vrijheid om de functie van coördinator verder uit te bouwen.

"Plannen, vrijwilligers inroosteren, informatie uitwisseling, de protocollen en alles wat er komt kijken bij een goedlopend hospice werden geregeld. In de loop der jaren zijn we daarin steeds verder geprofessionaliseerd. Waar mogelijk zijn de processen gedigitaliseerd, zoals de inroostering van de vrijwilligers. Het systeem signaleert daarbij

automatisch afwijkingen waar mijn collega-coördinator Anita of ik actie op kunnen ondernemen. Daarnaast is de ondersteuning van kundige krachten voor administratie, automatisering, faciliteiten, promotie en dergelijke onmisbaar geworden. Onze taak kon daardoor veel inhoudelijker worden."

Het coördineren van een hospice zal echter nooit routine worden, voorziet Gerda. "Van het intakegesprek tot de praktische begeleiding na het onvermijdelijke blijft mensenwerk. Wij zijn het visitekaartje van het huis en moeten soms moeilijke beslissingen nemen. Zoals een mogelijke gast niet opnemen bijvoorbeeld. We hebben ten slotte maar vier kamers en zijn daardoor gedwongen afwegingen te maken. Soms zijn mensen eenvoudigweg niet ziek genoeg, of zij hebben weerstand tegen het hospice. Als de naasten en de huisarts of specialist hen al niet weet te overtuigen, is onze slagingskans ook niet groot. Dan is het akelig, want juist deze mensen kunnen veel baat hebben bij onze begeleiding, maar dan gaat een ander voor." Gelukkig komt het maar zelden voor dat een plek geweigerd moet worden. "Er is eigenlijk altijd wel een mouw aan te passen. En als de tijd dringt, verwijzen wij naar een andere locatie."

De naderende dood brengt mensen in verwarring, maakt hen opstandig of verschaft

hen juist inzichten. "Kiezen voor een hospice wordt toch gezien als het laatste stapje. Zodra gastbewoners over de drempel zijn, leveren zij hun rollen in. Zij blijven natuurlijk wel ouder, kind, broer, zus, vriend of vriendin maar nemen niet meer actief deel aan de maatschappij, zelfs niet binnen hun eigen sociale kring. Als je dat kunt overwinnen... daar heb ik altijd bewondering voorgehouden. Natuurlijk spelen naasten een

belangrijke rol in de keuze voor opvang tijdens de laatste fase maar toegeven dat je binnenkort doodgaat, vergt heel wat kracht."

Samen met Anita heeft Gerda jarenlang een ijzersterk team gevormd, iets wat de nieuwe coördinator Helma ongetwijfeld naadloos overneemt. "Daar heb ik alle vertrouwen in. Helma heeft mijn hart al gestolen toen zij zich als vrijwilligster meldde. Dat zij nu mijn stokje overneemt, is een hele geruststelling."

Na 1 maart zal Gerda niet achter de geraniums duiken om met Rob koffie te leuten, zoals zij het zelf formuleert. "Ik zal wel moeten afkicken. De dagelijkse structuur van een bijna voltijds baan zal wel iets veranderen maar verder blijven wij beide bezige bijen. Met voldoende hobby's om nog een heleboel tijd te vullen!"

"Je oogst wat je zaait. Deze wijze levensles neem ik met me mee."

DE SCHELP EN DE BESCHERMING VAN PERSOONSgegevens

Het afgelopen jaar is hard gewerkt om te voldoen aan de "Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)". Intern hebben we daarbij te maken met medewerkers, zorgverleners en zorgvrijwilligers. Extern geldt de verordening niet alleen voor het beheer van persoonsgegevens van gastbewoners en hun naasten, maar ook voor persoonsgegevens van donateurs en belangstellenden die de nieuwsbrief ontvangen. Hoe de bescherming van de persoonsgegevens voor externen is georganiseerd vindt u in de "Privacyverklaring gastbewoners, naasten en andere externe relaties". Deze staat op de website.

Deze nieuwsbrief is een uitgave van Stichting Hospice Zaanstreek.
Voor meer informatie zie www.hospice-zaanstreek.nl

